

ЗНАЙОМТЕСЬ — НОВА СПЕЦІАЛЬНІСТЬ

Дизайн архітектурного середовища

Саме така нова спеціальність відкрита на архітектурному факультеті нашого університету.

Архітектура, як відомо, дуже розгалужена сфера діяльності, до якої останнім часом відносять дизайнерські розробки, що зорієнтовані на естетизацію і художнє конструювання обладнання інтер'єрів, благоустрій територій, малі архітектурні форми, обладнання садів, парків і скверів, тощо.

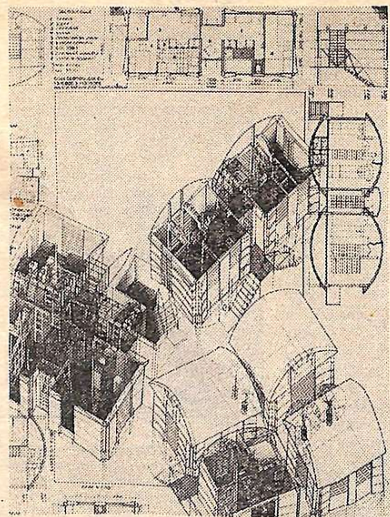
У ведучих університетах світу підготовка архітекторів-дизайнерів є елітарним напрямком у архітектурній освіті. І це не дивно, тому що різноманітність, комфорт і якість оточуючого людину середовища є провідною тенденцією розвитку сучасного суспільства. У країнах СНД спеціальність «Дизайн архітектурного середовища» відкрита тільки в декількох інститутах (Москва, Єкатеринбург та ін.). До цього часу на Україні жодний вуз не розпочав підготовку архітекторів-дизайнерів.

Ідея підготовки архітекторів-дизайнерів вже кілька років обговорювалась у нашому університеті. І ось нарешті зусиллями ректорату, деканату архітектурного факультету і кафедри архітектурного проектування промислових будівель і комплексів отримано ліцензію на підготовку фахівців з спеціальності «Дизайн архітектурного середовища».

Треба підкреслити, що спеціальність відкривається не на порожньому місці. Традиції архітектурного факультету полягають і в тому, щоб наш випускник оволодів також навичками архітектора-дизайнера, які він отримує на випускюючих кафедрах у сфері благоустрою міської ландшафтної архітектури, обладнання інтер'єрів, тощо. Але цілеспрямованої діяльності з підготовки архітекторів-дизайнерів до останнього часу не велося.

Вперше цю роботу розпочали фахівці кафедри архітектурного проектування промислових будівель і комплексів спільно з деканом О. В. Каченко і ведучими професорами факультету. Після обговорення пропозицій кафедри наукова рада факультету розглянула це питання і навіть узгодила нову назву кафедри — «архітектурного проектування і дизайну виробничого середовища».

Таке рішення базувалося на результатах, які були отримані кафедрою у новому напрямку учово-методичної роботи. Уже другий рік на кафедрі підготовлені і читаються нові спецкурси «Інтер'єр і обладнання промислових будівель», «Художнє конструювання і дизайн виробничого середовища». Окремі розділи інших спецкурсів з екології та сучасних методів проектування промислових об'єктів також висвітлюють проблеми благоустрою територій, їх обладнання, проектування в екстремальних умовах та таке інше.

Один з найцікавіших проєктів «Капсула-сховище для лавинонебезпечних гірських районів».

Ці актуальні питання знаходять рішення в курсовому і дипломному проектуванні. Серед найцікавіших проєктів з дизайнерським ухилом слід назвати «Капсула — сховище для лавинонебезпечних гірських районів», «Мобільні житлові будинки», «Житло для переселенців», «Мобільні кафе і бари», «Станції технічного обслуговування для екстремальних умов». За останні роки на кафедрі виконано декілька дипломних проєктів художнього формування інтер'єрів виробничого середовища. Серед них — «Реконструкція прядильно-ткацьких фабрик в Тернополі і Полтаві», «Реконструкція Київського лакофарбового заводу», «Реконструкція цехів Дарницького комбінату» і т. д.

Дизайнерські розробки присутні також в дипломних проєктах, які будуть захищатися в цьому році. «Будинок-комплекс для людей похилого віку», «Реконструкція Київського шовкового комбінату», «Реконструкція вулиці Костьольна у Києві» і інші. В цих проєктах більш ґрунтовно розробляються елементи благоустрою і малі архітектурні форми, обладнання інтер'єрів, елементи графічного дизайну, фірмового стилю та робітничого одягу.

Таким чином на кафедрі склалися більш-менш об'єктивні передумови для відкриття нової спеціальності. Для отримання ліцензії провідні викладачі і спеціалісти кафедри Є. М. Бавкін, Т. В. Малік, Г. І. Шемседінов, Н. Ю. Житкова, П. Ф. Маркман, Г. М. Фляшнікова за короткий строк розробили і підготували для затвердження новий навчальний план, кваліфікаційні характеристики, 9 навчальних програм нових курсів лекцій і спецкурсів, а також інші документи обґрунтування відкриття нової спеціальності «Дизайн архітектурного середовища».

Пакет документів був узгоджений Радами університету і факультету, а також методичною комісією Міносвіти України з питань архітектури, Ініціативу архітектурного факультету підтримали Міністерство України з питань будівництва та архітектури, Спілка дизайнерів України, Голів АПУ м. Києва.

Без сумніву відкриття вперше на Україні такої спеціальності відповідає поступово зростаючим потребам нашої молоді держави в фахівцях, спроможних на необхідному рівні вирішувати проблеми художнього проектування елементів архітектурного середовища та його обладнання. Випуск фахівців такої кваліфікації буде сприяти інтеграції архітектурної і дизайнерської вищої освіти, їх взаємозв'язку в процесі сумісного розвитку і, в кінцевому рахунку, підвищенню естетичної якості оточуючого середовища.

На архітектурному факультеті і на кафедрі промислових будівель і комплексів розуміють усі проблеми і складності, що пов'язані з відкриттям нової спеціальності. Для кафедри важливо не тільки відкрити новий напрямок, але зберегти підготовку фахівців в галузі промислової архітектури.

Навіть в наш складний час відкриття нової спеціальності неможливо без залучення нових викладачів і інженерів, без нових приміщень і обладнання, без неформальної комп'ютеризації учбового процесу і таке інше. Але зважаючи на те, що відкриття нової спеціальності гаряче підтримують керівництво університету і факультету, викладачі кафедри з свого боку зроблять все можливе, щоб розпочати підготовку архітекторів-дизайнерів.

Подальший розвиток цього напрямку архітектурної освіти нам бачиться в сумісній роботі з кафедрами будівельних машин, будівельних матеріалів, сантехнічного і іншого обладнання, зорієнтованих на підготовку спеціаліста, спроможного вирішувати комплекс інженерних і художніх питань проектування машин, обладнання, будинків, споруд і територій.

Такий підхід, безумовно, буде сприяти підвищенню авторитету архітектурного факультету та університету у справі розбудови архітектурної освіти в Україні, а також забезпечить її більш гнучкий розвиток, пов'язаний з урахуванням об'єктивних тенденцій інтеграції інженерно-художньої освіти у всьому світі.

В. ТИМОХІН,
зав. кафедрою проектування промислових будівель і комплексів

ФАНФАРИ З ГОЛЛАНДІЇ ПІДКОРЯЮТЬ НАС

Це був ясний весняний день. Стояла чудова погода. І як звичайно студенти протискувалися до виходу на велику перерву, щоб скоріше ковтнути свіжого, вже майже пахучого літнього повітря.

Але незвично виглядала цього дня площа перед головним корпусом університету. Осяяна вона була виблисками міді інструментів, царством музики та веселощів. В гостях у наших студентів виступав оркестр з голландського міста Утрехт — «De Tegenwind», чий виступ став можливим в КДТУБА завдяки учасникам духового оркестру університету, що минулої весни гостили у Голландії при сприянні Асоціації Народної Дипломатії.

Ця чудова група приїхала до Києва на один тиждень, спеціально щоб пограти на вулицях міста та взяти участь у святкуванні Днів Києва. Для цього було підготовлено програму, що й була представлена на суд нашим студентам, викладачам і співробітникам.

«De Tegenwind» — звичайний, але своєрідний оркестр з Голландії, де практично в кожному невеличкому місті є подібні колективи.

В складі оркестру — люди різних професій, від поліцейського до хазяїна магазину, різних поглядів, віку, статі, але об'єднує їх всієї музика і бажання якомога частіше дарувати людям радість і веселощі.

В їх репертуарі — різні напрямки музики — джаз, поп, латиноамериканські мелодії та народна голландська музика, причому аранжировки створюють самі музиканти оркестру, що робить музику «De Tegenwind» особливо оригінальною і незвичною. А разом все це поєднано в одне чудове видовище шоу з танцями, жартами і навіть з елементами циркового мистецтва.

Пріємно було спостерігати за чудовими голландськими дівчатами, які грають на духових інструментах, що у нас навіть серед професіоналів надзвичайна рідкість.

Дивно і відродно було бачити радісних, веселих і танцюючих під не зовсім популярні серед нашої молоді духову музику, молодих людей.

І як пріємно спостерігати велику кількість людей, які ще довгий час не могли відійти та залишилися під враженням після закінчення цього просто розкішного шоу.

Так, ще полюбляє все-таки наша молодь самодіяльність!

Хочеться ще розповісти про картину, яка вразила відпочиваючих людей 29 травня на Андріївському узвозі! «Хто це? — питає один одного глядачі, — так цікаво, весело, що не можна відійти. Це, мабуть, не наші, вони якісь незвичайні, і одяг блазеньський». Дійсно, це було прекрасно!

Молодь танцювала, дітлахи скакали, літніх людей запрошували танцювати учасники оркестру. Тут лунали і марші, і вальси, і пісні популярні в Києві дуже давно. І тільки чути було: «Браво, браво», і щоб вони, голландці, могли все наше натхнення зрозуміти їм кричали англійською: «Is very beautiful». Так, майже дві години розважали нас голландські гості, і вже було сказано «До побачення! Граємо останню мелодію, до нових зустрічей», але ні, відійти від захопленої публіки було зовсім не просто і все починалося знову.

Спасибі Вам за урок — Нідерланди!

Б. РЕЗНІК,
студент IV курсу факультету міського будівництва

КИЇВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БУДІВНИЦТВА ТА АРХІТЕКТУРИ

Факультет по перепідготовці кадрів

ОГОЛОШУЄ

черговий набір слухачів на 1994—1995 навчальний рік

по спеціальності

ЄВРОМЕНЕДЖМЕНТ

Факультет готує **МЕНЕДЖЕРІВ**, які володіють сучасними інформаційними технологіями, для роботи на підприємствах і в організаціях, що функціонують в ринкових умовах на посадах директорів, керівників служб маркетингу, економічного аналізу і стратегічного планування, інформаційного забезпечення, менеджерів-персоналу, а також спеціалістів по приватизації.

Програму навчання складено з урахуванням передового світового досвіду і специфіки перехідного періоду до ринкових відносин. В процесі вивчення дисциплін курсів широко використовуються відомі зарубіжні і вітчизняні ділові ігри. До проведення занять постійно залучаються професори і менеджери із економічно розвинених країн.

Процес навчання індивідуалізований та проводиться в малих групах. Організація навчання максимально враховує інтереси працюючих слухачів. Навчання проводиться протягом 12 місяців

із обов'язковим відривом від виробництва на один тиждень (як правило другий) щомісяця. Іногородні забезпечуються житлом.

Зарахування слухачів на факультет провадиться за результатами співбесіди. До співбесіди допускаються особи з вищою освітою.

Для участі в співбесіді необхідно подати такі документи: заяву на ім'я ректора університету, копію документа про освіту, анкету, три фотокартки (3x4).

Співбесіда провадиться по мірі надходження документів. Набір слухачів обмежений. Навчання платне.

СЛУХАЧАМ, ЯКІ УСПІШНО ЗАКІНЧАТЬ НАВЧАННЯ, ВИДАЄТЬСЯ ДИПЛОМ ДЕРЖАВНОГО ЗРАЗКА З НАДАННЯМ КВАЛІФІКАЦІЙ МЕНЕДЖЕР З ОБРАНОЇ СПЕЦІАЛІЗАЦІЇ.

Заняття на факультеті розпочинаються в жовтні 1994 року.

ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ СЛУХАЧІВ

Факультет сприяє працевлаштуванню слухачів (які встигають у навчання) шляхом видачі листів-рекомендацій, особистого клопотання керівництва факультету перед керівниками підприємств і організацій. Є приклади працевлаштування слухачів в інофірми.

СТАЖУВАННЯ ЗА КОРДОНОМ

Факультет має можливість організувати стажування слухачів в організаціях і на підприємствах ФРН, Англії, Голландії, Італії, США і інших країнах за додаткову оплату.

УВАГА — ЕКСПЕРИМЕНТ

ВИЩА ОСВІТА — ЗА 2,5 РОКИ

Наказом Міністерства освіти України № 75 від 21.07.92 факультету, в порядку експерименту, дозволено здійснювати на господарських умовах навчання слухачів із числа осіб, які мають середню спеціальну і незакінчену вищу освіту з метою одержання ними диплому про вищу освіту в галузі менеджменту. Програма навчання розрахована на 2—2,5 роки. Навчання за даною формою буде впроваджено при наявності платоспроможного попиту з жовтня 1994 року.

Використайте свій шанс.
Поспішайте. Всі експерименти коли-небудь закінчаться.

АДРЕСА

Адреса для листування: 252037, Київ-37, Повітрофлотський пр., 31, КДТУБА, Факультет менеджменту.

За довідками звертатися до декана факультету Четверикова Юрія Васильовича за адресою: вул. Освітня, 4, кімн. 216 (2-й поверх). Телефон: 245-42-21, Факс: (044) 245-42-21.

КРОКИ ДО ЄВРОМЕНЕДЖМЕНТУ

Дискусія після лекції. Професор економічного факультету університету м. Хагена (ФРН) Й. Грубер (ліворуч) і декан факультету Ю. В. Четвериков.

У грудні 1994 року нашому факультету виповниться 4 роки. Вік невеликий, але, як жартують сьо-

годніші підприємці, — рік життя у таких несприятливих умовах має дорівнювати 2—3 календарним рокам. Чому ми порівнюємо себе з підприємцями? Та тому, що послуги на навчання менеджерів, які надає факультет, платні і сьогодні іде гостра конкуренція боротьба між учбовими закладами аналогічного профілю (у Києві їх більше 15) за слухачів.

Що можна віднести у активі факультету? На самому початку своєї діяльності ми поставили перед собою дуже складну мету — досягти західного рівня підготовки менеджерів. Те, що ця ціль далека — зрозуміло, але й зрозуміло і те, що ми за минулі роки зробили кілька необхідних кроків до її здобутку.

Найбільш важливим кроком є те, що ми мали можливість сформувати викладацький колектив з компетентних і дуже приємних у спілкуванні людей, яким цей процес викладання дає задоволення. А для нас це важливо вдвічі, так як навчання ми здійснюємо у малих групах, і де у процесі навчання іде постійний діалог викладача зі слухачем. Рівень викладачів факультету підтверджується тим, що багато з них пройшли стажування за кордоном, і їх з охотою запрошують для проведення занять наші конкуренти.

Не менш важливу допомогу у справі становлення факультету надали наші зв'язки з колегами із розвинених країн США, Канади, Англії, Голландії і Німеччини. Дякуючи їх допомозі у бібліотеці факультету є найновіша література та програми з основних дисциплін, які вивчають майбутні менеджери.

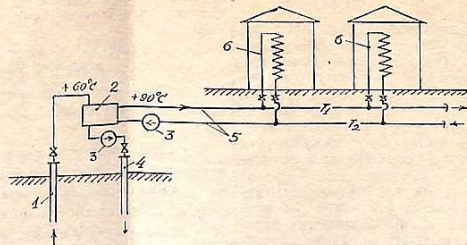
Особливо треба відзначити контакти, що плідно розвиваються з Хагенським університетом (ФРН), який надає і надає суттєву допомогу у становленні факультету. За минулі два роки з цього університету приїжджали та виступали перед слухачами факультету ректор проф. Гюнтер Фандель, канцлер Ральф Барц, професори Георг Шрайфогт та Йозеф Грубер. У стадії завершення знаходяться переговори з приводу створення у нашому університеті інформаційного центру Хагенського університету.

Досвід минулих років показує, що у наших випускників немає проблем з працевлаштуванням, а багато з них роблять швидкі і впевнені кроки вгору по сходах успіху. А це лише підвищує престиж як факультету, так і університету.

Ю. ЧЕТВЕРИКОВ,
декан факультету

ДЖЕРЕЛА ЕНЕРГІЇ — НЕТРАДИЦІЙНІ

ГЕОТЕРМАЛЬНА ЕНЕРГІЯ

Мал. 1. Схема системи теплопостачання з використанням термальних вод. 1 — свердловина термальних вод; 2 — тепловий насос; 3 — циркуляційний насос; 4 — свердловина для закачування води; 5 — зовнішня теплова мережа; 6 — система опалення будинка.

свердловини (1) надходить у теплообмінник-випаровувач теплового насосу (2), в якій подається зріджений хладагент (феон, хладон). Хладагент одержує тепло від термальної води і перетворюється у пару. Пара феону подається компресором у другий теплообмінник, конденсатор, через який циркулює вода системи теплопостачання (5). Пара феону конденсується, виділяється тепло, а за рахунок цього теплофікаційна вода нагрівається до 80°—90° С. Коефіцієнт перетворення потужності, ми можемо

одержати до 3 квіт теплоти. А температура 90° вже цілком достатня не тільки для гарячого водопостачання, але й для опалення будинків і споруд. Охолоджена термальна вода за допомогою насосу (3) повертається у пластини через свердловину (4). Великий обсяг наукових і дослідних робіт по використанню теплоти термальних вод виконали співробітники кафедри теплогазопостачання і вентиляції у 60—70-ті роки. Було розроблено кілька конструкцій вакуумних теплообмінників, що давали змогу одержати не тільки тепло, але й чисту воду, яка так необхідна у південних районах для сільського господарства.

Одну з оригінальних схем опалення теплиць високомінералізованими термальними водами запропонував доцент І. З. Серета. Опалювальні прилади були виготовлені із звичайної поліетиленової плівки 0,25—0,3 мм зварюванням (на зразок відомих сталевих штампових радіаторів). Низькопотенційна термальна вода з колектора надходила у опалювальні прилади, обігрівала теплицю і вільно виходила у лоток, що прокладений на підлозі. Таким чином прилади не знаходились під великим тиском. Тепло віддана від опалювальної системи виявилась цілком достатньою

для культивування ранніх овочів у районах Кавказу і Криму. Опалювальні прилади з плівки не досить довговічні, але вони дешеві, легко виготовляються у кожному господарстві. Таким чином дослід цілком себе виправдав (фото 2).

В сучасному становщі використання термальних вод на Україні безумовно заслуговує уваги.

В. ПИСАРЕНКО,
доцент кафедри теплогазопостачання і вентиляції

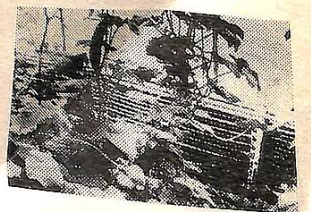

Фото 2. Обігрівання теплиці опалювальними приладами, зробленими з поліетиленової плівки (теплогазопостачання термальними водами). Грузія, с. Ахалі Кінді, база Грузинського управління по використанню геотермальних вод.

МИХАЙЛО Сергійович Будніков народився 4 червня 1904 року в Києві в сім'ї робітника. Початкову освіту здобув у міському училищі, а потім у гімназії, де закінчив п'ять класів.

В 15 років почав працювати діловодом. У 1923 р. вступив до Київського політехнічного інституту. Інженерно-технічну роботу почав з 1924 р. десятиником, техніком. Після закінчення вузу в 1927 р. протягом 8 років працював виконавцем робіт, начальником будівельного відділу, головним будівельником, головним інженером будівельного управління і трестів у Донбасі та Харкові. В цей же час заочно навчався в аспірантурі Вищого інженерно-педагогічного інституту в Москві.

Робота на крупних будовах перших п'ятирічок озброїла Михайла Сергійовича значним виробничим досвідом і пробудила в ньому бажання до наукового обґрунтування ряду будівельних проблем, які висувались будівельною промисловістю, що бурхливо розвивалась.

У 1935 р., маючи потяг до науково-педагогічної діяльності, перейшов на службу до Київського інженерно-будівельного інституту. З цього часу він веде напружену науково-педагогічну роботу, обіймаючи посади начальника науково-дослідного сектора, ст. викладача, доцента кафедри будівельного виробництва. Основним змістом його наукової діяльності стали розвиток і обґрунтування ідей поточкового методу будівництва, заснованого на принципах рівномірності та безперервності виробництва. Цим ідеям він присвятив значний ряд науково-дослідних робіт. Першу наукову роботу опублікував у 1937 році.

В 1939 р. затверджений у вченому званні доцента, у 1940 р. захистив дисертацію «Розрахунок тривалості швидкісного будівництва» на здобуття вченого ступеня кандидата технічних наук.

Війна, що почалась, перервала плідну науково-педагогічну діяльність М. С. Буднікова. Проте і у фронтових обставинах він не полишає ідей прогресивних методів виконання будівельних робіт і намагається втілити їх у військово-інженерній справі в складних умовах бойових дій під час будівництва мостів, оборонних та шляхових споруд. Своім досвідом він ділиться з колегами по справі в ряді робіт, які опубліковані в роки війни на сторінках військового преси. Ратний подвиг фронтовика, заступника командира окремої військової частини, інженер-майора М. С. Буднікова відзначений шістьма подяками Верховного Головнокомандуючого, двома орденами та чотирма медалями.

У грудні 1945 р. Михайло Сергійович повертається до КІБІ. Тут він з тими ж жаром і любов'ю віддається науковим дослідженням і педагогічній діяльності. З цього часу його творчість набуває особливо цілеспрямований

характер. Її основу складає розвиток теорії будівельного потоку.

З 1950 р. очолює кафедру технології будівельного виробництва, у 1951 р. блискуче захищає докторську дисертацію «Потоковість у будівництві. Теоретичні основи», у 1952 р. отримує звання професора. З 1947 по 1963 рр. М. С. Будніков працював в Академії архітектури, а потім в Академії будівництва та архітектури УРСР. У 1950 р. він був обраний членом-кореспондентом АН УРСР, у 1956 р. дійсним членом Академії будівництва та архітектури СРСР та УРСР. За час роботи в Ака-

галузї розвитку теорії поточкового будівництва.

Наукової діяльності М. С. Буднікова був притаманним тісний зв'язок з виробництвом, а також відображення її в педагогічній роботі, вихованні молодих спеціалістів, у підготовці наукових кадрів та активній громадській роботі. Він брав велику участь у проектуванні та будівництві поточковим методом найбільших будов СРСР, таких як Дніпропетровський автозавод, Каховська ГЕС, гірничозабагачувальні комбінати в Кривому Розі та Братську, хімічні комбінати в Чернівцях та Чер-

на кафедрі, яку він очолював, створена учбова література з загальної та спеціального курсу технології будівельного виробництва, яка використовувалась вузами СРСР. Ним була задумана та розпочата розробка нового універсального підручника з курсу ТВБ.

Понад 10 років М. С. Будніков керував експертною комісією з будівництва та архітектури Міністерства вищої та середньої спеціальної освіти УРСР. Був рецензентом ВАК міністерства по докторським роботам та членом редколегії багатьох наукових журналів.

Протягом 20 років був членом правління Республіканського науково-технічного товариства будівельників.

За невтомну та плідну науково-дослідницьку, педагогічну та громадську діяльність М. С. Буднікову присвоєно звання Заслуженого діяча науки та техніки УРСР, Заслуженого будівельника республіки. Він нагороджений двома орденами Трудового Червоного Прапора, золотими та срібними медалями ВДНГ СРСР, почесними дипломами та грамотами.

Як же міг один чоловік за неповні 62 роки життя встигнути так багато зробити для людей, стати всесвітньо відомим вченим, великим громадянином своєї Вітчизни?

По-перше, цьому сприяли позитивні природні дані, якими наділили Михайла Сергійовича батьки, а по-друге, і головне, це натхнення, цілеспрямована, самовіддана, багаторічна, з любов'ю до справи, творча праця. Звичайно, ця праця могла бути найбільш плідною, якщо не турботи з боку друга і дружини Наталії Миколаївни.

Він умів відмінно працювати, організувати справу, персональним прикладом показуючи як треба робити. Даючи доручення, пояснював виконавцям механізм самоконтролю виконання.

Лекції читав, добре підготувавшись, енергійно, з експресією та з максимальною самовіддачею.

Він був одним з найвотряченіших соратників усіх ректорів, які працювали при ньому. Користувався непохитним авторитетом серед членів кафедри, в інституті, серед науковців і виробничиків.

Його попередник на посаді завідуючого кафедрою професор О. І. Неровецький в характеристичні на Михайла Сергійовича писав, що саме Будніков найбільш підходить за всіма ознаками на посаду завідуючого в майбутньому.

М. С. Будніков був неперевершеним майстром прогнозування та перспективного планування. Його остання друкована праця «Про перспективи наукових досліджень в галузі технології та організації будівництва. Тези доповіді на Республіканській нараді молодих вчених України» (К.—1965) до

цього часу є актуальною, розкриваючи необхідні для вирішення проблеми. Життя підтвердило необхідність широкого впровадження ЕОМ, забезпечення якості будівництва і підготовки інженері-економістів-будівельників та ін.

Основні праці Михайла Сергійовича «Основи потоковості будівництва» та ін. стали настільними книгами ряду поколінь будівельників, та ін. стали згадуватись в скруті години сумнівів за порадою, за натхненням. Теорія потоковості та поблизоість розширюється та поглиблюється його школою, вченими багатьох країн, але в основі її завжди лежатимуть основні положення найбільш вдало сформульовані М. С. Будніковим.

Він умів і відмінно відпочивати. Його захоплення рибальством стало легендарним і гідним наслідування.

Він був добрим сім'яним, люблячим чоловіком і батьком. Михайло Сергійович мав доньку, але ми, його аспіранти, згадували, що однією з найпотаємніших його мрій була мрія мати і сина, якого можна було б по-чоловічому навчити всього, що він знав. А так як ця мрія не здійснилась, то вся нестремна батьківська увага і любов доставалась його учням. Він не захвалявав їх, був вимогливим і принциповим, але в його іскристомо проникливому погляді завжди світилась зацікавленість в долі молодого, в загальній справі, яку вони разом робили.

Чуйно та уважно ставився до підлеглих співробітників, що не зважало при необхідності бути принциповим навіть по відношенню до близьких друзів.

В останній рік життя підступна хвороба підточила здоров'я Михайла Сергійовича і небагата смерть виврала його з наших рядів 6 березня 1966 р. Хвороба перемогла фізично, але морально вона не зламала таку мужню людину як М. С. Будніков. Він працював до останнього дня життя. До нього в лікарню за порадами, консультаціями, рекомендаційними листами, погодженням планів з України, Союзу йшли та йшли соратники, колеги, фахівці, аспіранти, співробітники. Йшли й прощались, але при ньому ніхто не говорив про хворобу. Зібраністю і ясністю думки Михайла Сергійовича викликали захоплення і надихали людей на більш продуктивну працю. Аналізуючи свій життєвий шлях, він рекомендував поспішати робити добро.

Відзначаючи 90-річчя з дня народження М. С. Буднікова, будівельна промисловість України, країн СНД, більшість країн всіх континентів Землі та космосу, де є учні його школи потоковості виробництва, вважає, що він завжди і з нами в одному строю.

Ю. ПІЦАЛЕНКО,
професор кафедри технології будівельного виробництва

Михайло Сергійович Будніков

До 90-річчя з дня народження

демія Михайло Сергійович займав відповідальні науково-керівні посади: керівника сектора та директора Інституту будівельної техніки, академіка-секретаря відділення будівельних наук, члена Президії Академії. На посаді директора Інституту організації та механізації будівельного виробництва Академії будівництва та архітектури УРСР він керував організацією цього інституту, що став найбільшим науково-дослідним центром в галузі будівельного виробництва на Україні.

За багато років невтомної та наполегливої праці М. С. Будніков створена школа вчених із галузі поточкового будівництва як в Україні, в СРСР, так і за кордоном.

Перу М. С. Буднікова належить понад 100 опублікованих робіт, найважливіші з них перекладені на німецьку, чеську, болгарську, румунську та китайську мови, в тому числі капітальні праці з теорії та практики поточкового будівництва, а також нормативні документи, що знайшли широке застосування. Завдяки його працям вітчизняна наука має пріоритет в міжнародному масштабі у

казах, житлові масиви в Києві, Запоріжжі, а також за кордоном — за запрошенням чехословацьких будівельників та НДР.

М. С. Будніков був організатором і ведучим доповідачем Всесоюзних семінарів з поточкового будівництва.

Він підготував біля 20 кандидатів наук з числа аспірантів. Понад 20 кандидатських і докторських робіт отримали наукову оцінку та консультативні професора М. С. Буднікова.

Як керівник кафедри ТВБ (1950—1966 рр.) досвідчений педагог і вихователь, він надавав наукову та методичну допомогу спорідненим кафедрам будівельних вузів міст: Ростова, Новосибірська, Єревана, Горького, Харкова, Полтави та ін.

Його багаторічна робота в КІБІ та наукова робота в галузі будівництва були ним вміло використані для становлення учбового курсу «Технологія будівельного виробництва», що викладається всіма вузами будівельного профілю країн СНД. Цей курс багато в чому сприяв становленню навчання на рівні сучасних вимог індустріального будівництва.

ВЕЛИКИЙ ВЧЕНИЙ

Добре пам'ятаю острів Гайдамацький, де багато років в маленькому фанерному будиночку над самим Дніпром влітку жив та рибалив Михайло Сергійович. Скромний, спартанський спосіб життя, підйом о 3-й годині ночі, ловля риби з човна, численні гості з Києва в неділю і перед гостями — урочиста роздача наловленої риби (та ще й якої!) кожному з гостей. Ось портрет академіка М. С. Буднікова на острові Гайдамацькому: невеличкого зросту, в легких традиційних штаних, розтоптаних тапках та улюбленій смугастій тільнячці. Непокрита голова із срібним непокінченим чубом, який покушувался вітром. Як правило, завжди акуратно виголений, жодної хвилинки не відпочиває безділяно. Поруч із ним — приятель О. О. Литвинов, високий, поважний, також сивий, із хоршими манерами, що закриває голову від

сонця парасолькою, який не дуже утруднює себе рибалкою, але за те розуміється у рибних справах. І ось якість бакенціки і колгоспники з села Сухолуччя розповідають нам: «Там на Гайдамацькому живе академік, — той що чі, ловля риби з човна, численні гості з Києва в неділю і перед гостями — урочиста роздача наловленої риби (та ще й якої!) кожному з гостей. Ось портрет академіка М. С. Буднікова на острові Гайдамацькому: невеличкого зросту, в легких традиційних штаних, розтоптаних тапках та улюбленій смугастій тільнячці. Непокрита голова із срібним непокінченим чубом, який покушувался вітром. Як правило, завжди акуратно виголений, жодної хвилинки не відпочиває безділяно. Поруч із ним — приятель О. О. Литвинов, високий, поважний, також сивий, із хоршими манерами, що закриває голову від

М. КАНЮКА,
доцент

«Вторгнення» математики у поточковий метод

...Поточковий метод — науковий метод виробництва (будь-якого), що забезпечує високу організованість технологічного процесу, зокрема, лідируючі втрати часу праці і ресурсів за рахунок усунування переривчастості процесів, найкращого їх поєднання в часі і ін.

Застосування кібернетики в будівельному виробництві — це дуже важлива і вкрай необхідна проблема для вирішення питання управління таким складним виробництвом, як будівництво.

Але для того, щоб керувати виробництвом, треба в першу чергу вирішити раціональну його організацію, вибрати найкращі технологічні рішення, методи зведення споруд, найефективнішу технологію монтажу обладнання та погодження його із процесом зведення будівель, тобто обрати таку технологію виконання всіх процесів, що забезпечить б мінімальну вартість будівництва при оптимальних коротких строках зведення об'єктів.

В цьому випадку мова йде про розв'язання завдань на оптимум чи «вторгнення математичних методів» у будівельне виробництво.

Таким чином всі ці поняття не замінюють, не виключають, взаємодоповнюють одне одного.

Необхідно розвивати дослідження як в галузі будівельної кібернетики, так і теоретичних основ поточкового виробництва, що засновані, зрозуміло, на сучасних математичних методах.

О. БІЛОСТОЦЬКИЙ,
кандидат технічних наук

На знімку: М. С. Будніков і М. С. Канюка. 1963 р.

Він був великим вченим у своїй галузі та гідно продовжував справу, що почата такими вченими, як А. І. Гармаш, Б. П. Горбулін, А. І. Неровецький і ін. Характерною рисою Михайла Сергійовича Буднікова була скромність і простота. Маючи багато почесних звань, він ніколи ними не козиряв і був далеким від того «наукового чванства», яке, на жаль, властиве деяким вченим.

Літературно-мистецька сторінка

ПУШКІНСЬКІ ДНІ

«Я помню чудное мгновенье:
Передо мной явилась ты,
Как мимолетное виденье,
Как гений чистой

И цикл ее всегда исправен
Двум жизням Пушкина он
равен!..»

красоты»...

ці рядки О. С. Пушкіна ми сприймаємо і конкретно, згадуючи А. П. Керн, який вони присвячені, і абстрактно, маючи на увазі ставлення поета до жінки. Тема «Пушкін і жінки в його житті та творчості» стала приводом до зустрічі університетського клубу поезії «Стих і я», жінок нашого вузу та активістів жіночої ради «Мальва» Залізничного району. Відкрила це урочисте зібрання В. Я. Галаган, голова жіночої «Мальва» дякуючи хазяям за гостинність. А далі зазвучала поезія О. С. Пушкіна, спогляди про факти з його життя.

Щіквми і співрідним був кафедрі міського будівництва. Він склав цифри з дати народження поета і співставив їх з періодом активності комети Галлея:

«...В тот день комета
роковая,
Парсеки верст одолева,
Неслась во весь опор
к Земле.
Вдруг выстрел
в петербургской мгле...
И душу чистую приняв
поэта,
Из далей прилетевшая
комета
Прощальный совершая круг,
Как ярко зазеркала вдруг!
А ведь галлеева комета —
Свидетель гибели поэта

Ж. Г. Левіна, доцент кафедри нарисної геометрії, цікаво висвітлює жіночі образи в образотворчому мистецтві, які надихали Пушкіна на поезію, дружбу, кохання. Показала портрети матері поета Надії Яківни, сестри О. Павліщевої, юної любові поета Наталі Кочубей, Катерини Бакуїної, Амалії Ризнич, Анни Керн, Є. Воронцової, Віри Вяземської, кн. Голиціної, Катерини та Німфодори Семенових, Істоміної, Колосової, Раєвської, Давидової та багатьох інших.

Окремо на дружбі поета з М. Волконською зупинилась ведуча, хазяйка поетичного клубу «Стих і я» Т. О. Дембіцька.

Про довірені взаємовідносини О. Пушкіна з А. Керн розповіла М. О. Карпова, старший викладач кафедри іноземних мов.

Слід зазначити, що зустріч не стала офіційною, хоч її і знімали на плівку телебачення. Присутні за бажанням ділилися власними враженнями, доповнювали виступаючих.

В. Пашенко, артист кіно з кіностудії ім. О. Довженка, виконав під гітару романси на вірші Пушкіна.

Ми відзначили 195-у річницю з дня народження великого російського поета Олександра Сергійовича Пушкіна, але ще й досі відкриваємо його, досліджуємо і любимо. І, звичайно, читаємо його вірші своїм коханим жінкам.

Коли б кожний міг друкувати свої записні книжки як цілісний художній твір, то, вірогідно, не було б смішно читати оці вибрані місця з «перелиски із самим собою» Іллі Арнольдовича Ільфа (Файнзльберга), якого, чесно кажучи, важко уявити поза ім'ям Євгена Петрова...

Записні книжки включають чернеткові нотатки, етюди задуманих сюжетів, думки і афоризми, які б могли знадобитися у роботі. У 1939 р., через два роки по смерті І. Ільфа, ці книжки були видані окремо із передмовою Євг. Петрова

і досі можуть сприйматися тільки загалом, з котрого для зручності номеру газети ми дуже суб'єктивно вибрали деяких «камінців на доло-ні»...

Вибране друкується за виданням: Ілья Ільф. Записні книжки (1925—1937 гг.) // Ілья Ільф, Євген Петров. Собрание сочинений: В 5-ти т. — М.: ГИХЛ, 1961. — Т. 5. — С. 125—266.

Ілля ІЛЬФ

ІЗ «ЗАПИСНЫХ КНИЖЕК»

Великое безмолвие библиотеки-читальни.

Утирает лицо лозунгами. (Диковинка, полшинки, сотка, мерзавчик, гусь, бутылка, сорочковка, две полбутылки, двадцатка).

Полевая кошка, сиречь заяц. Низкий, страстный голос уинта-за.

Лихорадушка, мужа старого, ты тряси его, тряси. Попойников.

Машина, которая печатает, складывает и даже прочитывает журнал.

Такой некультурный человек, что видел во сне бактерию в виде большой собаки.

Пешая статуя.

Воязь подхалимажа дошла до такой степени, что с начальством были просто грубы.

Над городом послышался скрип колеса фортуны.

Стюотютки.

— Прошлое?

— Нет. Предыдущее.

Сидя на кукаречках.

Жаре навстречу.

Жон-Дуан.

Страшный сон. Снится Троя и на воротах надпись «Приема нет».

Это был такой город, что в нем стояла конная статуя профессора Тимирязева.

Мне нужен покровитель с сосисами, полными молоком и медом.

Уши трепались от ветра, как вымпела.

Нимурумов.

«Пачему?» «А курица потееет?»

Отдаётся мало!

Аратат-Аратат. Ковчег не видно, но у подножия горы лежал очень пьяный Ной.

Грезидлум.

Одеколон «Чрево Парижа».

(Не стучите лысиной по паркету),

Мордофей и Стрекозей.

Давайте ходить по газонам, мерзавчик, гусь, бутылка, сорочковка, две полбутылки, двадцатка).

И снова Г. продал свою бесмертную душу за 8 рублей.

Тяжелая, чугунная, осенняя муха.

Афина — покровительница об-щих собраний.

Конкурс лунов. Первый приз получил человек, говоривший правду.

Вакханюк. Вакханский. Вакханский.

Откуда у русского человека фамилия Полугаев?

Часовая мастерская «Новое время».

Если человек говорит: «Мне нужно освежить в памяти сюжет», это значит, что он ничего не читал.

Пруды просвещения.

Фабрика военно-полевых крова-тей имени товарища Прокруста.

Атлетический нос.

Беспокойный город. Все что-то хотят купить и нервно входят и выходят из магазинов.

Крытых-Рынок.

Крайних-Взглядов.

Станция Анадьсь.

Тов. Жреческий.

Снег падал тихо, как в стака-не.

Костюм из шерсти дружествен-ных ему баранов.

Путается в соплях, вошел маль-чик.

Всегда есть такой человек, кот-орый изо всех сил хочет выска-заться последним.

Почему он на ней женился, не понимаю. Она так некрасива, что на улице оборачиваются. Вот и он обернулся. Думает, что за черт! Подошел ближе, ан уже было поздно.

«Иоани Грозный отмежевыва-ется от своего сына» (Третьяков-ка).

Невалаяшки, прыгалки, куклы-моргалки. Зайцы с писком.

«Пешеходы что делают! Так под машинами и сгибают».

Левнафьял.

Страшный русский язык не проекте Корбюзе. «Президюм».

«Выход свиты». «Зала на 200 че-ловек».

Ваше твердое маленькое сердце.

Плоское и твердое как галечный камень.

Глуховатые, не слушающие друг друга люди. Большая часть вре-мени уходит у них на улажива-ние недоразумений, возникших уже в самом разговоре, а не из-за принципиальных разногласий.

Учреждение «Аз емсь».

«Достиг я высшей меры».

Я не художник слова. Я на-чалник.

Я тоже хочу сидеть на мокрых садовых скамейках и вырезать перочинным ножом сердца, пробитые аэроплановыми стрелами.

На скамейках, где грустные де-вушки дождяются счастья. Вот и еще год прошел в глупых раз-дорах с редакцией, а счастья все нет.

Почему, когда редактор хвалит, то никого кругом нет, а когда вам мямлит, что плоховато, что надо доработать, то кругом тол-па и даже любимая стоит тут же.

Работа в литгазете. Длина критических статей. Пишите короче, вы не Гоголь.

Из отчета: «Заметно растет т. Муровницкая».

«Пуля пробегает по виску». Что она, лошадь? Или клоп?

Нездоровая тяга к культуре.

Не только понт и кормит, а за-черт! Подошел ближе, ан уже было поздно.

Кармиллате и спиваете.

Говорил с нахальством пророка.

Валентина РОМАНТИЧ

З ДУШЕВНОЇ ТАЇНИ

Господи, ти створив великий, неосяжний світ.
Як мені самотно самотний в цьому світі.

Від людини неможливо вимагати більше, чим вона може. Виникає зло. А зло породжує зло нове.

Будьмо терпимі один до одного. Уміймо про-щати.

Вона, самотна, уникала ходити в гості, щоб не відчувати уцербну роль самотної жінки, щоб не почуватись незахищеною, щоб не тягнути за со-бою шлейф ревности закоханих власниць «рухо-мого майна» та навіязливу агресивність палких заліццальників на один вечір.

ЩО ТАКЕ ЩАСТЯ?

— Як же тобі мало треба для щастя!
— Бо я багато маю. А те, що ви називаєте «малю», для мене багато важить...

— Я срібна, а не сива! Але скляна, скляна...
Бідні жінки, навіть недолею своєю кокетують. Це грех, правда?

— Любий мій, я прощаюсь з тобою не на жит-тя, а навіки.

— Прошу, дуже прошу, поверніть мене на зем-лю. Мене, грішну, на грішну землю.

Мені б хотілось залишитись в твоєму серці
добрими споминами довіку. Прошу, не переступи.

В досвіді кожного чоловіка існують два поло-си: досвід почуттів і досвід розуму.

Як жити жінкам, коли вони мають лише дос-від почуттів?

Так не затишно людській душі на сучасній Землі. А чи вдома ми?

Я стою перед вами зовсім беззахисна, хоті-ла б розсипати перед вами чудові пелюстки снів про мої почуття до Вас. Та, боюсь, ви не зрозу-мієте.

Іноколи неможливо збагнути, любши людину по-справжньому, чи лише мрію, навіяну нею.

— Ви сказали, що в мене англійська душа та цире серце. Як же мені зберегти їх в цьому жорстокому світі?

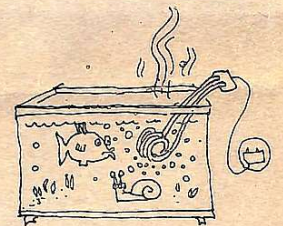
Рід, так само, як і народ, має свій характер.
Прошу з цим рахуватись.

Вадим БАКАТІН, студент архітектурного факультету

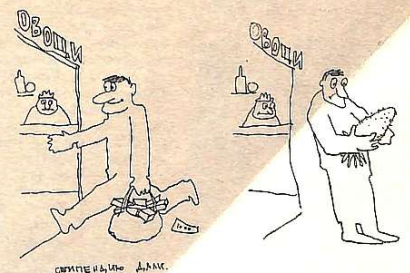
Студентське

ЖИТТЯ-

БУТТЯ

СТУДЕНЧЕСКАЯ УХА

СВИДЕТЕЛЬСТВО ДИПЛОМА

Редактор О. ПРИМАК